

# I. Disposicions generals

## CAP DE L'ESTAT

**21980** LLEI 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors. («BOE» 272, de 13-11-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.  
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

### EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'important augment de les transferències de fons dineraris i de valors entre les entitats financeres de la Unió Europea i de la resta del món que s'ha produït en l'últim decenni ha intensificat la preocupació que sempre han tingut les autoritats supervisores per assegurar l'estabilitat dels sistemes financers.

En particular, s'ha d'assenyalar que els sistemes de pagaments i els de liquidació de valors són peces bàsiques per assegurar el bon fi de les transaccions que es formalitzen diàriament en tota mena de mercats financers.

En aquests sistemes s'opera habitualment utilitzant la tècnica de la compensació de pagaments, en virtut de la qual una multitud de transaccions, generadores de drets i obligacions, entre els participants d'un sistema, es transformen, al final d'un període de temps determinat, en un sol dret o en una sola obligació, segons quin sigui el saldo positiu o negatiu, per a cada participant. És aquí, de manera principal, on es pot originar l'anomenat «risc sistèmic», que consisteix en el fet que l'incompliment de les obligacions d'un participant en un sistema de pagaments o de liquidació de valors doni lloc a la impossibilitat que altres participants compleixin, al seu torn, les seves obligacions respectives i, especialment, les relatives a la liquidació, d'acord amb les normes del sistema, cosa que fins i tot pot ocasionar l'enfonsament d'un sistema, si no està dotat dels instruments necessaris per controlar els riscos inherents a la seva activitat.

II

La Comissió de la Unió Europea també es va fer ressò del problema i va elaborar diversos informes que han servit de fonament per redactar una norma comunitària que permeti oferir una solució jurídica harmonitzada per al conjunt de la Unió Europea, ja que els problemes

que s'intenten resoldre són, cada dia més, de caràcter transfronterer.

La norma ja ha estat aprovada pel Consell de la Unió Europea. Es tracta de la Directiva 98/26/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig, sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

L'objecte d'aquesta Llei és incorporar la Directiva esmentada a l'ordenament jurídic espanyol.

III

Els objectius principals de la Directiva, que, per tant, també ho són d'aquesta Llei, són els següents:

1. Reduir els riscos jurídics que comporta la participació en sistemes de pagaments i de liquidació de valors, sobretot pel que fa a la fermesa de les liquidacions, la validesa legal dels acords de compensació i l'exigibilitat jurídica de les garanties aportades pels participants per respondre de les seves obligacions, així com minimitzar les pertorbacions financeres que es puguin ocasionar per no comptar amb els instruments jurídics adequats, sobretot en els casos d'insolvència.

2. Garantir que en el mercat interior es puguin efectuar pagaments sense cap impediment, i contribuir així al funcionament eficient i econòmic dels mecanismes de pagaments transfronterers a la Unió Europea.

3. Contribuir, mitjançant l'acceptació de garanties constituïdes amb finalitats de política monetària, a la consecució de la màxima estabilitat monetària i al desenvolupament del marc jurídic necessari perquè el Sistema Europeu de Bancs Centrals i el Banc Central Europeu puguin portar a terme la seva política monetària.

Al mateix temps, la Directiva propicia una integració més gran de les entitats de crèdit comunitàries en els sistemes de pagaments interns d'altres estats de la Unió Europea, de manera que s'afavoreix la llibertat de moviment de capitals i la lliure prestació de serveis i es contribueix a la creació de la unió monetària i a la introducció i el desenvolupament de l'euro, mitjançant la configuració jurídica adequada de mecanismes eficients de pagaments, entre altres, l'anomenat TARGET, que ha de servir per canalitzar els fluxos financers entre el Sistema Europeu de Bancs Centrals, el Banc Central Europeu i les entitats de crèdit, en execució de la política monetària comuna.

IV

Aquesta Llei s'estructura de la manera següent. El capítol I n'expressa l'objecte, que és el d'incorporar a l'ordenament jurídic intern la Directiva esmentada, alhora que se'n delimita l'àmbit d'aplicació, i distingeix entre sistemes i participants en els mateixos sistemes, incloent-hi les garanties ofertes per assegurar el bon funcionament dels mecanismes de pagaments i de liquidació de valors, fent especial esment de les operacions de política monetària que han de portar a terme el Banc

Central Europeu i els bancs centrals dels estats de la Unió Europea.

Pel que fa als participants, ho poden ser les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió que siguin acceptades com a membres d'un sistema i que siguin responsables davant d'aquest d'assumir obligacions financeres derivades del seu funcionament. També poden participar en els sistemes el Banc Central Europeu, el Banc d'Espanya, els bancs centrals dels estats membres, les organitzacions financeres internacionals de les quals Espanya sigui membre i els gestors i els agents de liquidació d'altres sistemes.

El capítol II estableix el règim dels sistemes espanyols i el dels seus participants. Com que, d'acord amb la Directiva, les autoritats nacionals han de reconèixer expressament els sistemes als quals s'ha d'aplicar el règim especial que conté la Llei, s'opta per un doble procediment. En primer lloc, s'estableixen els requisits que han de complir els sistemes que poden ser reconeguts, entre els quals destaquen el que disposin de normes generals d'adhesió i funcionament aprovades per l'autoritat supervisora que correspongui. Entre aquestes normes, són imprescindibles aquelles que determinin el moment en què es consideri acceptada per un sistema una ordre de transferència, així com l'establiment dels instruments de control i de gestió de riscos adequats. En segon lloc, es reconeixen com a sistemes subjectes a la Llei aquells que ja existeixen actualment a Espanya, perquè s'entén que compleixen els requisits que, amb caràcter general, estableix la Llei.

El capítol III regula la compensació i les ordres de transferència tant de fons com de valors. El més significatiu és que concedeix a les ordres de transferència i a la compensació que, si s'escau, tingui lloc entre aquestes, fermesa i validesa legal tant per als participants com per a tercers, sempre que hagin estat acceptades complint les normes del sistema. En aquest cas, les operacions esmentades no admeten oposició, cosa que redueix, en una mesura molt àmplia, qualsevol possibilitat de risc sistèmic.

El capítol IV regula les conseqüències derivades de la fermesa de la liquidació pel que fa a procediments d'insolvència —suspensió de pagaments i fallida— que es puguin incoar a un participant. Sempre que aquests procediments s'incoïn després que les ordres de transferència hagin estat rebudes i acceptades per un sistema, no tenen cap efecte sobre aquestes ordres. Per tant, els béns que hagin estat objecte de transferència no poden ser reclamats, en cap cas, pels òrgans concursals, sens perjudici que els que es considerin perjudicats exercixin les accions judicials que considerin oportunes per exigir, si s'escau, les indemnitzacions que corresponguin o les responsabilitats que siguin procedents. Però això no pot afectar la validesa de les operacions que s'hagin efectuat en un sistema, complint les seves normes.

El mateix règim descrit s'ha d'aplicar a les garanties que hagi constituït un participant a favor del sistema o d'altres participants, quan se li incoï un procediment d'insolvència. Els beneficiaris de les garanties, entre aquestes, les autoritats monetàries, tenen el dret absolut de separació dels béns oferts en garantia.

Totes les excepcions al dret concursal que conté la Llei s'han de justificar per l'objectiu principal que es persegueix, expressat reiteradament: establir els instruments jurídics i tècnics que es consideren imprescindibles per evitar el risc sistèmic i assegurar l'estabilitat del sistema financer, cosa que constitueix una prioritat d'interès públic.

Finalment, el capítol V crea el Servei de Pagaments Interbancaris, com a hereu de l'actual Cambra de Compensació Bancària de Madrid, i el dota de forma jurídica societària i d'una estructura que haurà de permetre la màxima seguretat i agilitat en el seu funcionament.

## CAPÍTOL I

### Objecte i àmbit d'aplicació de la Llei

#### Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'aquesta Llei és incorporar a l'ordenament jurídic espanyol les disposicions de la Directiva 98/26/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig, sobre «la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors», i regular la validesa i l'eficàcia de les operacions de compensació i liquidació que es duen a terme en aquests sistemes, i de les garanties que presten els que hi participen, així com les garanties de les operacions que efectuen els bancs centrals dels estats membres i el Banc Central Europeu, i els efectes dels procediments d'insolvència sobre aquestes operacions i garanties.

També és objecte d'aquesta Llei la regulació de determinats aspectes del règim jurídic dels sistemes espanyols de pagaments i de liquidació de valors, i a aquest efecte es determina quins són aquests i es regula el Servei de Pagaments Interbancaris.

#### Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquesta Llei és aplicable a:

- Els sistemes de pagaments i de compensació i liquidació de valors o instruments financers derivats (d'ara endavant, sistemes).
- Les operacions de política monetària, o associades a la liquidació d'un sistema, efectuades pel Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu i els altres bancs centrals de la Unió Europea.
- Els participants en un sistema i els contractants de les operacions a què es refereix la lletra b).

A aquests efectes, s'entén per participants les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió, espanyoles o autoritzades per operar a Espanya, el Tresor Públic i els òrgans equivalents de les comunitats autònomes, i els ens que pertanyen al sector públic dels que esmenta l'article 3 del Reglament (CE) núm. 3603/93, de 13 de desembre, pel qual s'estableixen definicions per aplicar les prohibicions a què es refereixen l'article 104 i l'apartat 1 de l'article 104 B del Tractat, que siguin acceptats com a membres del sistema, d'acord amb les normes reguladores d'aquest sistema i siguin responsables davant d'aquest d'assumir obligacions financeres derivades del seu funcionament.

També poden ser participants d'un sistema el Banc Central Europeu, el Banc d'Espanya i els altres bancs centrals dels estats membres de la Unió Europea, així com les organitzacions financeres internacionals de les quals Espanya sigui membre.

També poden ser participants en un sistema, sempre que siguin acceptats pel mateix sistema d'acord amb les seves normes reguladores:

- El gestor d'altres sistemes.
- L'agent de liquidació d'altres sistemes. Aquest agent ha de ser un banc central o un altre organisme o entitat que faciliti als participants en el sistema, els comptes en què es liquidin les ordres de transferència acceptades pel sistema esmentat o que utilitzi el mateix sistema per al dipòsit de fons o valors.
- Una contrapart central, que es defineix com una entitat interposada entre els participants en un sistema que exerceixi de contrapart exclusiva dels mateixos participants en relació amb les seves ordres de transferència; i
- Una cambra de compensació, que es defineix com una organització encarregada de calcular les posicions netes dels participants en un sistema.

d) Les garanties que es constitueixin en el marc d'un sistema i de les operacions esmentades en la lletra b).

A aquests efectes, s'entén com a garantia qualsevol actiu realitzable, inclosos els diners, que hagi estat objecte de dipòsit, penyora, compravenda amb pacte de recompra, dret de retenció o de qualsevol altre negoci jurídic que tingui com a finalitat assegurar els drets i les obligacions derivats del funcionament d'un sistema, o de les operacions de política monetària, o associades amb la liquidació dels sistemes, efectuades amb el Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o els altres bancs centrals de la Unió Europea.

## CAPÍTOL II

### Règim dels sistemes espanyols

#### Article 3. *Requisits.*

Es poden reconèixer com a sistemes espanyols, als efectes d'aquesta Llei, els procediments o els acords subjectes al dret espanyol que compleixin els requisits següents:

a) Que tinguin com a objecte l'execució i, si s'escau, la compensació d'ordres de transferència de fons o de valors. El fet que un sistema també executi ordres de transferència sobre un altre tipus d'actius o instruments financers no n'impedeix el reconeixement en els termes que preveu aquesta Llei.

b) Que comptin amb la participació, com a mínim, de tres entitats que siguin entitats de crèdit o empreses de serveis d'inversió, tal com defineixen, respectivament, les directives 77/780/CEE i 93/22/CEE, espanyoles o autoritzades per operar a Espanya, sempre que, com a mínim, una d'elles tingui a Espanya la seva administració central.

c) Que disposin de normes generals d'adhesió i funcionament aprovades pel Banc d'Espanya, per la Comissió Nacional del Mercat de Valors o per l'òrgan competent de la comunitat autònoma, en els casos de serveis de compensació i liquidació de valors creats en mercats secundaris oficials d'àmbit autonòmic o en mercats o sistemes de negociació del mateix àmbit que no tinguin el caràcter d'oficials, sempre en aquests últims casos amb l'informe previ del Banc d'Espanya o de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Aquestes normes han d'establir que no es pot acceptar cap ordre de transferència d'un participant al qual hagi estat incoat un procediment d'insolvència, una vegada que la incoació hagi estat coneguda pel sistema, i han de determinar, en particular, el moment en què es considerin acceptades les ordres de transferència cursades en el sistema i els mitjans de què disposi el sistema per al control i la cobertura dels riscos de liquidació derivats de les ordres acceptades pel mateix sistema, mitjans entre els quals es pot incloure la facultat del seu gestor o agent de liquidació per comprovar si les ordres cursades en el sistema s'ajusten a les normes del mateix sistema i permeten que se n'efectuï la liquidació.

A efectes d'aquesta Llei, aquestes normes tenen eficàcia una vegada siguin publicades en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i, a més a més, si s'escau, en el diari oficial autonòmic corresponent.

d) Que liquidin les ordres de transferència de fons en un compte d'efectiu obert en el Banc d'Espanya.

e) Que estiguin gestionats pel Banc d'Espanya o per una entitat subjecta a la seva supervisió, a la de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o a la de l'òrgan que

sigui competent de la comunitat autònoma en els serveis de compensació i liquidació de valors creats en mercats secundaris oficials d'àmbit autonòmic o en mercats o sistemes de negociació del mateix àmbit que no tinguin el caràcter d'oficials.

#### Article 4. *Reconeixement.*

Als efectes d'aquesta Llei, el reconeixement d'un sistema ha de ser declarat mitjançant resolució adoptada pel Govern, a petició de les entitats que hi participin o mitjançant una sol·licitud motivada del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o de l'òrgan supervisor corresponent d'àmbit autonòmic.

La resolució del Govern, que s'ha d'adoptar a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, i que ha de comptar, en tot cas, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, si s'escau, de l'òrgan supervisor corresponent d'àmbit autonòmic, ha d'indicar, en particular en cas que no hagi estat adoptada a petició de les entitats participants en el sistema corresponent, les raons que, atenent la conveniència de reforçar l'estabilitat del sistema financer i de pagaments, motivin el seu reconeixement i la seva subjecció a les disposicions d'aquesta Llei. La resolució que adopti el Govern s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

#### Article 5. *Règim de disciplina.*

Els sistemes reconeguts d'acord amb l'article 4 que- den subjectes, segons sigui el Banc d'Espanya o la Comissió Nacional del Mercat de Valors l'autoritat responsable de la supervisió del seu organisme gestor, al règim d'intervenció i sancionador que estableix la Llei 26/1988, de 28 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, o al que estableix la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, sens perjudici de les competències de supervisió, inspecció i sanció que corresponguin a les comunitats autònomes en relació amb els sistemes de compensació i liquidació de valors creats en mercats secundaris oficials d'àmbit autonòmic o en mercats o sistemes de negociació del mateix àmbit que no tinguin aquesta condició.

#### Article 6. *Notificacions.*

El Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors han de notificar a la Comissió de la Unió Europea els sistemes reconeguts en virtut d'aquesta Llei que estiguin gestionats per ells mateixos o per entitats subjectes a la seva supervisió, i són els organismes encarregats de rebre o enviar les comunicacions a què es refereix l'article 6, apartats 2 i 3, de la Directiva 98/26/CE.

Els òrgans supervisors de sistemes de compensació i liquidació de valors d'àmbit autonòmic han de fer o rebre les notificacions esmentades per mitjà de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

#### Article 7. *Obligacions d'informació.*

Les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió espanyoles han d'informar l'autoritat competent per a la seva supervisió, en els termes que aquesta estableixi, de la seva participació en sistemes estrangers.

El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors o els òrgans supervisors d'àmbit autonòmic, segons escaigui, han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i, a més a més, si s'escau, en el diari oficial autonòmic corresponent, la relació d'entitats participants

en els sistemes espanyols, així com qualsevol alta o baixa en aquesta relació.

Els participants estan obligats a informar sobre els sistemes espanyols i estrangers en què participen i sobre les normes fonamentals per les quals es regeixin als qui tinguin un interès legítim per sol·licitar la informació.

#### Article 8. *Sistemes espanyols que reconeix aquesta Llei.*

A efectes del que disposa aquesta Llei, i sens perjudici que es puguin reconèixer nous sistemes en el futur, d'acord amb l'article 4, es consideren i es reconeixen com a sistemes espanyols de pagaments i de compensació i liquidació de valors i productes financers derivats els següents:

a) El Servei de Liquidació del Banc d'Espanya, inclosos els seus enllaços amb els restants sistemes que, en altres països, formen part del sistema d'interconnexió i liquidació de pagaments gestionat pel Sistema Europeu de Bancs Centrals.

b) El Servei Espanyol de Pagaments Interbancaris, actualment gestionat per la Cambra de Compensació Bancària de Madrid, l'objecte del qual és facilitar l'intercanvi, la compensació i la liquidació d'ordres de pagaments, xifrades en euros o en altres monedes que, si s'escau, estableixin les seves normes de funcionament, cursades entre les entitats de crèdit membres de la Cambra esmentada que hagin estat admeses al Servei.

c) El Servei de Compensació i Liquidació de Valors, gestionat pel «Servicio de Compensación y Liquidación de Valores, Sociedad Anónima», la regulació del qual contenen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i les seves disposicions de desplegament.

d) El Servei de Compensació i Liquidació de la Borsa de Valors de Barcelona, gestionat per la «Societat Rectora de la Borsa de Valors de Barcelona, Societat Anònima», que regulen la Llei 24/1988 i les seves disposicions de desplegament estatals i autonòmiques.

e) El Servei de Compensació i Liquidació de la Borsa de Valors de Bilbao, gestionat per la «Societat Rectora de la Borsa de Valors de Bilbao, Sociedad Anónima», que regulen la Llei 24/1988 i les seves disposicions de desplegament estatals i autonòmiques.

f) El Servei de Compensació i Liquidació de la Borsa de Valors de València, gestionat per la «Societat Rectora de la Borsa de Valors de Valencia, Sociedad Anónima», que regulen la Llei 24/1988 i les seves disposicions de desplegament estatals i autonòmiques.

g) La Central d'Anotacions del Mercat de Deute Públic en Anotacions, gestionada pel Banc d'Espanya, la regulació de la qual contenen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i les seves disposicions de desplegament.

h) Els règims de compensació i liquidació dels contractes negociats en els mercats «MEFF, Sociedad Rectora de Productos Financieros Derivados de Renta Variable, Sociedad Anónima» i «MEFF, Sociedad Rectora de Productos Financieros Derivados de Renta Fija, Sociedad Anónima», gestionats per aquestes societats rectores i autoritzats pel ministre d'Economia i Hisenda, així com en el mercat «FC&M, Sociedad Rectora del Mercado de Futuros i Opcions sobre Cítricos, Sociedad Anónima», d'acord amb el que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

i) El sistema de compensació i liquidació d'«AIAF Mercado de Renta Fija, Sociedad Anónima», el funcionament del qual va ser autoritzat pel ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el que preveu l'article 77 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

## CAPÍTOL III

### Fermesa de les liquidacions

#### Article 9. *Compensació.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén com a compensació la substitució, d'acord amb les normes de funcionament d'un sistema, dels drets i les obligacions derivats de les ordres de transferència acceptades pel mateix sistema, per un únic crèdit o per una única obligació, de manera que només sigui exigible aquest crèdit o aquesta obligació nets.

#### Article 10. *Ordres de transferència de fons i de valors.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per ordres de transferència de fons i de valors les instruccions donades per un participant que tinguin com a finalitat:

a) Posar una quantitat de diners a disposició d'un destinatari final, o assumir o cancel·lar una obligació de pagament tal com defineixin les normes d'un sistema, sempre que les instruccions es cursin per executar-les mitjançant un assentament en els comptes d'un participant, en un banc central o en una entitat de crèdit.

b) Transmetre la propietat o qualsevol altre dret sobre un o diversos valors o productes financers derivats, mitjançant l'anotació en un registre o d'una altra manera que n'acrediti la transmissió.

#### Article 11. *Validesa i fermesa de les ordres de transferència.*

1. Les ordres de transferència cursades a un sistema pels seus participants, una vegada rebudes i acceptades d'acord amb les normes de funcionament del sistema, són irrevocables per al seu ordenant.

Les ordres a què es refereix el paràgraf precedent, la compensació que, si s'escau, tingui lloc entre elles, les obligacions resultants de la compensació esmentada, i les que tinguin com a objecte liquidar qualssevol altres compromisos previstos pel sistema per assegurar el bon fi de les ordres de transferència acceptades o de la compensació efectuada són fermes, vinculants i legalment exigibles per al participant obligat a complir-les i oposables davant tercers, i no poden ser anul·lades a l'empara de l'article 878 del Codi de Comerç, ni impugnades o anul·lades per cap altra causa.

2. El que disposa l'apartat anterior:

a) S'entén sens perjudici de les accions que puguin assistir els òrgans concursals o qualsevol creditor per exigir, si s'escau, les indemnitzacions que corresponguin, o les responsabilitats que siguin procedents, per una actuació contrària a dret o per qualsevol altra causa, dels qui hagin efectuat l'actuació esmentada o dels qui de manera indeguda hagin resultat beneficiaris de les operacions efectuades.

b) No implica cap obligació per al gestor o l'agent de liquidació de garantir o suplir la falta d'efectiu o de valors d'un participant, a efectes de portar a terme la liquidació d'una ordre o una compensació, ni l'obligació d'utilitzar amb aquesta finalitat mitjans diferents dels que preveuen les normes de funcionament del sistema.

## CAPÍTOL IV

### Efectes dels procediments d'insolvència

#### Article 12. *Procediment d'insolvència.*

Als efectes d'aquesta Llei, es considera procediment d'insolvència la fallida i la suspensió de pagaments, així

com qualsevol mesura de caràcter universal, que prevegi la legislació espanyola o d'un altre Estat, per a la liquidació d'una entitat o per a la seva reorganització, que pretengui tenir com a efecte la suspensió de les ordres de transferència o dels pagaments que pugui fer o hagi de portar a terme el participant, o la imposició de limitacions sobre aquests pagaments.

*Article 13. Efectes sobre les ordres de transferència i les compensacions.*

A més a més del que disposa l'article 11 precedent, la incoació d'un procediment d'insolvència d'un participant en un sistema no té efecte sobre les obligacions del participant esmentat:

a) Que derivin de les ordres de transferència rebudes i acceptades pel sistema abans del moment en què la incoació hagi estat comunicada al sistema o que, excepcionalment, hagin estat cursades després de la incoació del procediment d'insolvència i es compensin o es liquidin el mateix dia, sempre que els gestors del sistema puguin provar que no han tingut coneixement ni l'haurien d'haver tingut de la incoació del procediment esmentat.

b) Que resultin de la compensació que, si s'escau, es porti a terme entre aquestes ordres el mateix dia en què hagi estat rebuda la comunicació.

c) Que tinguin com a objecte liquidar en el dia esmentat qualsevol altre compromís previst pel sistema per assegurar el bon fi de les ordres de transferència acceptades o de la compensació efectuada.

Aquestes obligacions s'han de liquidar, d'acord amb les normes del sistema, amb càrrec a les garanties i els altres actius i compromisos que el sistema estableixi a aquests efectes.

*Article 14. Efectes sobre les garanties.*

1. En cas d'incoació d'un procediment d'insolvència d'un participant en un sistema, el seu ens gestor o el seu agent de liquidació i, si s'escau, els altres participants en el sistema, gaudeixen d'un dret absolut de separació respecte a les garanties constituïdes, pel mateix participant o per un tercer, a favor seu.

2. Aquest dret de separació també assisteix el Banc d'Espanya pel que fa a les garanties constituïdes a favor seu per qualsevol entitat que sigui la seva contrapart o el seu garant en operacions de política monetària, o associades amb la liquidació dels sistemes.

3. Els drets de separació esmentats en els paràgrafs anteriors també beneficien, en relació amb les garanties constituïdes a favor seu a Espanya en el marc de les operacions anàlogues que portin a terme, el Banc Central Europeu, qualsevol altre banc central d'un Estat membre de la Unió Europea, i els ens gestors o els agents de liquidació dels sistemes existents a la Unió Europea que siguin comunicats d'acord amb el que preveuen l'article 6 precedent i l'article 10 de la Directiva 98/26/CE.

4. En particular, ni la constitució o l'acceptació de les garanties a què es refereixen els paràgrafs anteriors, ni el saldo dels comptes o registres en què es materialitzin, són impugnables en el cas de mesures de caràcter retroactiu vinculades als procediments d'insolvència. Les garanties tampoc no estan subjectes a reivindicació en els termes que preveu l'article 324 del Codi de Comerç per als valors pignorat.

5. L'efectiu i els valors en què es materialitzin les garanties es poden aplicar a la liquidació de les obligacions garantides, fins i tot en cas d'incoació d'un procediment d'insolvència, i els ens gestors o els agents de liquidació del sistema i els bancs centrals poden

seguir, en el cas dels valors, el procediment d'alienació que preveu l'article 322 del Codi de Comerç.

Per a l'alienació dels valors només cal entregar a l'organisme rector del mercat secundari corresponent el document públic o privat de constitució de la garantia, juntament amb la certificació expedida pel Banc Central, o per l'ens gestor o l'agent de liquidació del sistema, acreditativa de la quantitat dels imports vençuts, líquids i exigibles que s'executen, acompanyats dels mateixos valors, o del certificat acreditatiu de la seva inscripció en el registre que escaigui. La data de constitució de la garantia que consti en els llibres o el registre del sistema o del Banc Central, així com el saldo i la data que figurin en la certificació abans esmentada, han de fer-ne prova davant la mateixa entitat i tercers.

6. Sens perjudici del que estableixen els apartats anteriors, el sobrant que resulti de la liquidació de les obligacions corresponents amb càrrec a les garanties esmentades s'ha d'incorporar a la massa patrimonial del participant subjecte al procediment d'insolvència.

*Article 15. Ordres de transferència efectuades i garanties constituïdes en altres estats membres de la Unió Europea.*

1. En cas d'incoació d'un procediment d'insolvència d'una entitat espanyola participant en un sistema reconegut en un altre Estat membre de la Unió Europea, d'acord amb la Directiva 98/26/CE, els drets i les obligacions, derivats de la seva participació en el sistema, estan determinats per la legislació nacional aplicable al sistema esmentat.

2. La legislació espanyola és aplicable, quant als seus efectes jurídics reals, a les garanties legalment inscrites en un registre amb seu a Espanya a favor d'un sistema espanyol o estranger, dels seus participants o del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals dels estats membres de la Unió Europea, vinculades a les seves operacions de política monetària o associades a la liquidació d'aquells sistemes.

Les garanties legalment constituïdes i inscrites en un registre amb seu en un altre Estat membre a favor d'un sistema espanyol, dels seus participants o del Banc d'Espanya vinculades a operacions de política monetària o associades amb la liquidació dels sistemes, es regeixen per la legislació de l'Estat membre corresponent, pel que fa als seus efectes jurídics reals.

3. El que estableixen els apartats precedents regeix fins i tot en relació amb les garanties constituïdes amb valors emesos d'acord amb la llei espanyola, sempre que les garanties i els valors s'inscriguin legalment en un registre amb seu en un altre Estat membre, per bé que, en aquest cas, quan es tracti de valors representats per mitjà d'anotacions en compte, el Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta de les autoritats de supervisió de les entitats gestores dels sistemes espanyols, ha d'establir procediments adequats d'enllaç i conciliació que assegurin l'adequada correspondència entre les anotacions dels registres estrangers i les del corresponent registre espanyol dels valors esmentats i l'eficàcia jurídica de les garanties constituïdes sobre els mateixos valors.

*Article 16. Fixació i notificació del moment d'incoació d'un procediment d'insolvència.*

1. A efectes del que disposa aquesta llei, s'entén incoat un procediment d'insolvència a un participant en un sistema quan:

a) D'acord amb la legislació espanyola, es dicti la seva declaració en estat de fallida o s'admeti a tràmit la seva sol·licitud de suspensió de pagaments, o

b) Una autoritat judicial o administrativa adopti una mesura de caràcter universal, prevista per la legislació espanyola o d'un altre Estat, per a la liquidació d'una entitat o per a la seva reorganització, que pretengui tenir per efecte la suspensió de les ordres de transferència, o dels pagaments que pugui o hagi de dur a terme el participant, o la imposició de limitacions sobre els pagaments.

2. Qualsevol jutjat que rebí la sol·licitud d'incoar un procediment d'insolvència d'una entitat de crèdit o d'una empresa de serveis d'inversió ho ha de comunicar immediatament i, com a màxim, dins del dia hàbil següent al de la presentació de la sol·licitud, al Banc d'Espanya i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i ha de sol·licitar en el mateix escrit de comunicació la relació dels sistemes als quals pertanyi l'entitat afectada i la denominació i el domicili del seu gestor. Aquests organismes han de remetre la informació sol·licitada dins el dia hàbil següent i han d'indicar al jutjat, a més a més, les dades necessàries per assegurar que les successives comunicacions que ha de remetre el jutjat, d'acord amb el que preveu l'apartat següent, arribin al coneixement del supervisor respectiu i dels gestors respectius amb la màxima urgència.

3. Qualsevol jutjat o tribunal que incoï un procediment d'insolvència d'una entitat de crèdit o d'una empresa de serveis d'inversió participants en un sistema ha de comunicar, simultàniament a l'adopció de la seva decisió, el seu contingut literal al supervisor i al gestor dels sistemes als quals pertanyi l'entitat afectada. El gestor ha d'informar de manera immediata sobre la situació esmentada als participants del sistema.

Aquesta comunicació, l'ha de remetre el Banc d'Espanya o la Comissió Nacional del Mercat de Valors, segons escaigui, amb caràcter immediat als altres estats membres.

De la mateixa manera, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors han de posar en coneixement dels gestors dels sistemes espanyols respectius les comunicacions d'una naturalesa anàloga que rebín d'un altre Estat membre de la Unió Europea o d'un país tercer.

Els òrgans supervisors de sistemes de compensació i liquidació de valors d'àmbit autonòmic han de fer o rebre les comunicacions esmentades per mitjà de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

4. La comunicació al sistema corresponent dels procediments d'insolvència incoats en relació amb un participant s'entén efectuada quan el gestor del sistema rebí la comunicació a què es refereix l'apartat 3 precedent o, en cas que es tracti d'un participant subjecte al dret d'un Estat que no sigui membre de la Unió Europea, en el moment en què el gestor del sistema en coneix l'existència per comunicació del mateix participant afectat, o per qualsevol altre mitjà que n'asseguri l'existència i l'abast efectius.

## CAPÍTOL V

### El «Servicio de Pagos Interbancarios, Sociedad Anónima»

#### Article 17. *Naturalesa, funcions i supervisió.*

1. La gestió del Servei Espanyol de Pagaments Interbancaris, a què es refereix l'article 8, lletra b), d'aquesta Llei, ha de ser assumida per una societat anònima que ha de girar sota la denominació social de «Servicio de Pagos Interbancarios, Sociedad Anónima».

Aquesta societat actua sota el principi d'equilibri financer i té com a objecte exclusiu facilitar l'intercanvi,

la compensació i la liquidació d'ordres de transferència de fons entre entitats de crèdit.

La societat pot participar en els altres sistemes que regula aquesta Llei, i no pot assumir riscos aliens als derivats de l'activitat que en constitueix l'objecte exclusiu. El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, ha d'establir les activitats d'intermediació financera que la societat pot dur a terme i que siguin necessàries per a l'exercici de les seves funcions.

En el marc del seu objecte social, la societat pot establir amb altres organismes o entitats que exerceixin funcions anàlogues, dins o fora del territori nacional, les relacions que consideri convenients per millorar l'exercici de les funcions que li competeixen, i assumir la gestió d'altres sistemes, o serveis amb una finalitat anàloga, diferents d'aquest Servei Espanyol de Pagaments Interbancaris.

2. La societat ha d'establir les normes bàsiques de funcionament dels sistemes que gestioni, incloent-hi el règim d'adhesió als mateixos sistemes, les condicions que regulin les ordres cursades a aquests sistemes i el moment en què s'entenen acceptades, així com els procediments de compensació de les ordres i els mitjans de cobertura de les obligacions que assumeixin els participants.

La societat pot acceptar, administrar i executar les garanties que s'han de constituir en els sistemes que gestioni, portar els registres de les operacions i garanties i, en general, dur a terme tots els actes de disposició i administració que siguin necessaris o adequats per millorar el seu funcionament.

No es requereix la condició d'accionista de la societat per participar en el Servei de Pagaments Interbancaris.

3. La supervisió de la societat, l'exerceix el Banc d'Espanya, al qual correspon autoritzar, amb caràcter previ a la seva adopció pels òrgans corresponents de la societat, els estatuts socials i les seves modificacions, com també les normes bàsiques de funcionament dels sistemes i els serveis que gestioni i les altres instruccions que en regulin l'operativa, sens perjudici de les facultats que els estatuts o les normes atribueixin als òrgans de la societat. Les normes bàsiques de funcionament dels sistemes s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

4. És aplicable a la societat el règim d'intervenció i sancionador que estableix la Llei 26/1988, de 28 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

#### Article 18. *Règim jurídic.*

1. Les accions del «Servicio de Pagos Interbancarios, Sociedad Anónima» han de ser nominatives i han d'estar íntegrament desemborsades. El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, ha d'establir els criteris per determinar les entitats directament implicades en els processos d'intercanvi, compensació i liquidació d'ordres de transferència de fons que hagin de participar en el capital del «Servicio de Pagos Interbancarios, Sociedad Anónima» i per distribuir el capital d'aquest Servei entre aquelles entitats.

2. Per a l'ampliació o la reducció del capital de la societat, quan estiguin motivades per altes o baixes en els accionistes, n'hi ha prou amb l'acord del Consell d'Administració, sense que hi sigui aplicable el que disposen els articles 158 i 166 de la Llei de societats anònimes.

3. Els membres del Consell d'Administració de la societat i els seus directors generals o assimilats han de complir les condicions d'honorabilitat i professionalitat exigibles als administradors dels bancs privats. L'exercici d'aquests càrrecs és compatible amb l'exercici de càrrecs anàlegs, o de qualsevol altra activitat o servei,

en qualsevol mena d'entitat de crèdit; aquests càrrecs no computen en les limitacions que, respecte al nombre màxim de consells o càrrecs directius en societats, regeixen per als consellers i alts directius de les entitats de crèdit espanyoles.

El Consell ha de designar el seu president, a proposta del Banc d'Espanya.

4. La societat està subjecta a auditoria dels seus estats comptables, en els termes que preveu la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, i les seves normes de desplegament.

#### Disposició addicional primera.

En el moment de la seva constitució, que s'ha de produir en el termini màxim d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el «Servicio de Pagos Interbancarios, Sociedad Anónima» ha d'assumir tots els drets i les obligacions dels quals sigui titular la Cambra de Compensació Bancària de Madrid. La Cambra ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per donar efectivitat a la disposició precedent.

Les entitats de crèdit que, en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, siguin membres de la Cambra de Compensació Bancària de Madrid poden ser accionistes del «Servicio de Pagos Interbancarios, Sociedad Anónima».

El Banc d'Espanya ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» la data de l'entrada en funcionament d'aquest Servei.

#### Disposició addicional segona.

Aquesta Llei s'adopta a l'empara de l'article 149, apartat 1.6a i 11a, de la Constitució.

#### Disposició addicional tercera.

El termini per resoldre i notificar la resolució en el procediment sancionador aplicable als subjectes que actuen en els mercats financers, regulat pel Reial decret 2119/1993, de 3 de desembre, així com en els procediments sancionadors derivats de la comissió de les infraccions que preveu la Llei 19/1998, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, és d'un any, ampliable d'acord amb el que preveuen els articles 42.6 i 49 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

#### Disposició addicional quarta.

Es modifiquen els preceptes següents de la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic de control de canvis:

1. S'afegeix un nou apartat tres a l'article 2 del tenor següent:

«Tres. D'acord amb el que disposen els articles 57.2 i 60.1 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, s'entén prohibida o limitada, en els termes que assenyalen les normes comunitàries, la realització de determinats moviments de capitals i les seves corresponents operacions de cobrament, pagament o transferència respecte a països tercers en relació amb els quals s'hagin dictat reglaments comunitaris per adoptar les mesures que corresponguin.

Igualment, i en virtut del que estableix l'article 59 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, s'entén prohibida o limitada, en els termes que assenyalen les normes comunitàries, la realització

de determinats moviments de capitals i les seves corresponents operacions de cobrament, pagament o transferència pel que fa a països tercers en relació amb els quals el Consell de la Unió Europea hagi adoptat mesures de salvaguarda.

Quan, d'acord amb el que disposen els dos paràgrafs precedents, les normes comunitàries reconeguin poders als estats membres o els imposin l'adopció de mesures indispensables, necessàries per a la correcta aplicació d'aquestes normes, el Govern, mitjançant acord del Consell de Ministres, ha d'establir les especificacions ulteriors que siguin necessàries, inclòs el procediment d'autorització aplicable, si és procedent.

De conformitat amb el que estableix l'article 60.2 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, el Govern, mitjançant acord del Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, mentre no s'hagin adoptat les mesures a què es refereix l'article 60.1 del Tractat esmentat, per raons polítiques greus i per motius d'urgència, pot prendre mesures unilaterals contra un país tercer relatives als moviments de capitals i els pagaments.»

2. S'afegeix un nou apartat quatre a l'article 2 del tenor següent:

«Quatre. El Govern, mitjançant acord del Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, pot prohibir o limitar la realització de determinats moviments de capitals i les seves corresponents operacions de cobrament, pagament o transferència respecte a un Estat o grup d'estats en aplicació de mesures adoptades per organismes internacionals, diferents de la Comunitat Europea, dels quals Espanya sigui membre.»

3. Es fa una nova redacció de l'apartat u de l'article 10:

«U. Constitueix infracció administrativa molt greu en matèria de control de canvis la realització d'actes, negocis, inversions, transaccions en general o operacions que hagin resultat prohibides com a conseqüència de les mesures adoptades en virtut del que assenyalen els apartats tres i quatre de l'article 2 d'aquesta Llei.»

4. L'apartat u de l'article 10 passa a constituir l'apartat dos.

5. L'apartat dos de l'article 10 passa a constituir l'apartat tres, del qual es fa una nova redacció:

«Tres. Constitueix infracció administrativa lleu:

a) La falta de declaració dels actes que preveu l'article 2 d'aquesta Llei quan així ho exigeixen les normes de control de canvis.

b) Els incompliments dels requeriments efectuats, de manera expressa i per escrit, pels organismes competents en el compliment de les seves funcions.»

6. L'apartat tres de l'article 10 passa a constituir l'apartat quatre, del qual es fa una nova redacció:

«Quatre. Les infraccions molt greus són sancionades amb una multa que pot ascendir fins al total del contingut econòmic de l'operació.

Les infraccions greus són sancionades amb una multa que pot ascendir fins a la meitat del contingut econòmic de l'operació.

Les infraccions lleus se sancionen amb una multa que pot ascendir fins al 5 per 100 del contingut econòmic de l'operació.»

7. Els apartats quatre i cinc de l'article 10 passen a constituir els apartats cinc i sis, respectivament.

## Disposició addicional cinquena.

1. Es modifica la redacció del tercer apartat de l'article 10 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que passa a tenir el tenor següent:

«3. Els valors i els altres actius que integrin la cartera no es poden pignorar ni constituir garantia de cap mena, excepte si han de servir de garantia de les operacions que la institució efectuï en els mercats secundaris oficials de derivats. Si s'escau, els valors i els actius que integrin la cartera han d'estar dipositats sota la custòdia dels dipositaris que regula aquesta Llei. No obstant això, poden ser objecte d'operacions de préstec borsari amb les cauteles que s'estableixin per reglament.»

2. Es modifica la redacció de l'article 25 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que passa a tenir el tenor següent:

«Article 25. *Inversió del patrimoni.*

El patrimoni d'aquests fons està invertit en valors de renda fixa i instruments financers d'una liquiditat elevada, d'acord amb els requisits que s'estableixen per reglament.

No poden formar part d'aquests fons accions, obligacions convertibles ni, en general, qualsevol dret a participar en el capital de societats.

Tampoc no poden formar part del patrimoni d'aquests fons actius amb un termini romanent d'amortització o reemborsament superior al que es determini per reglament, llevat que es tracti de valors de renda fixa la rendibilitat dels quals es determini, amb una periodicitat no superior a un any, per referència a un índex de tipus d'interès a curt termini, i sempre que la inversió en aquests valors no superi el 25 per 100 de l'actiu de la institució.»

Disposició addicional sisena. *Declaració del 31 de desembre de 1999 com a inhàbil a efectes de liquidació d'obligacions en els sistemes de pagaments interbancaris.*

1. En relació amb les operacions que s'han de liquidar per mitjà dels sistemes a què es refereix l'article 8 d'aquesta Llei, el dia 31 de desembre de 1999 és considerat inhàbil amb caràcter general.

2. La consideració d'aquesta data com a dia inhàbil també inclou:

a) Els documents, els mitjans de pagament i les transmissions de fons presentats a compensació per mitjà del Sistema Nacional de Compensació Electrònica, que regula el Reial decret 1369/1987, de 18 de setembre, fins i tot als efectes de pràctica del protest notarial o declaració equivalent.

b) Qualsevol altra operació de liquidació que s'hagi de fer sobre comptes corrents oberts al Banc d'Espanya.

## Disposició addicional setena.

Es modifica la disposició addicional quarta de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, incorporant-hi un punt 6 a la seva redacció actual:

«6. Les resolucions del ministre d'Economia i Hisenda que resolguin recursos d'alçada contra actes o disposicions dictats per l'Institut de Contabilitat i Auditoria de Comptes, directament, en única instància, davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

## Disposició transitòria única.

Sens perjudici de l'aplicació de les disposicions d'aquesta Llei, a partir del moment de la seva entrada en vigor, els sistemes espanyols que reconeix l'article 8 d'aquesta Llei han de publicar les seves normes generals d'adhesió i funcionament en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i, a més a més, si s'escau, en el diari oficial autonòmic corresponent, en el termini màxim de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

## Disposició final primera.

Es faculta el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

## Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 12 de novembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,  
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

## MINISTERI D'INDÚSTRIA I ENERGIA

**21984** REIAL DECRET 1728/1999, de 12 de novembre, pel qual es fixen les especificacions dels gasolis d'automoció i de les gasolines. («BOE» 272, de 13-11-1999.)

El Reial decret 398/1996, d'1 de març, va establir les especificacions de gasolines sense plom i dels tres tipus de gasolis (d'automoció classe A, d'automoció classe B i de calefacció classe C) en concordança amb les de la Unió Europea, per aproximar la nostra legislació en matèria de contingut de sofre de diversos combustibles.

L'aprovació de la Directiva 98/70/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre, relativa a la qualitat de la gasolina i el gasoli, representa, principalment, una major disminució del contingut de sofre en la gasolina sense plom i en el gasoli d'automoció (classe A), així com una disminució del contingut de benzè en les gasolines, entre altres canvis.

La Directiva esmentada ha tingut en consideració determinats aspectes bàsics encaminats a aconseguir una millora en la qualitat de l'aire, dins d'una estratègia que preveu el programa auto-oil, per reduir de manera equilibrada i complint els criteris de relació cost-benefici les emissions atmosfèriques de fonts mòbils i estacionàries.

Igualment, la Directiva 98/70/CE ha tingut en consideració que la necessitat de reduir les emissions dels vehicles i la disponibilitat de les tecnologies de refinament necessàries justifiquen l'establiment d'especificacions amb finalitats mediambientals per comercialitzar el gasoli d'automoció i la gasolina sense plom.